

verkningarne ||samt med ledning häraf pröfva folkstämningens berättigande att på afgörandet i den yttre politiken inverka öfver det i historien Rätta dömer dock ytterst historien sjelf. Den allmänna måttstocken för den politiska handlingen är, hvad menskligheten derpå vunnit. Men detta pröfvas åter deraf, huruvida hvarje faktum fyllt sin plats i historien, motsvarat de gifna historiska förhållandenas kraf.|| I öfrigt: hvarje nation har rätt att rådföra sig med endast sin egen makt, sin egen ära. Men detta är förnuftig politik: att nationens intresse må vara mensklighetens.

10 Slut

114 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN 5.I 1863

Uleåborgs LA, J. W. Snellman G:son arkiv

Hr. Komerserådet J. V. Snellman Gson
Uleåborg

20

Käre Broder! Det gläder mig få en anledning skrifva Dig till, emedan gunås en sådan behöfves för allt mitt brefskrifvande. Jag begagnar den, att tillönska Dig och de Dina helsa och förskoning från detta livvets sorger under det ingångna året. Mina barn förena sina helsningar med min.

Anledningen till dessa rader är:

Här utgifves en Finsk tidning: »Helsingin Uutiset». Jemte mången annan intresserar jag mig för densamma. De förut existerande Finska tidningarne redigeras med så ringa förmåga, att de föga i viktigare angelägenheter verka hvarken uppåt eller nedåt. Oulun Wiikko Sanomat skötas ganska bra för sitt ändamål, ehuru, sedan Nylander kommit in i dem, der förekommit ett och annat hufvudlöst. Men de befatta sig föga med allmännare politiska angelägenheter; och är det äfven rätt, att bladet sträfvar att vara hufvudsakligen ett blad för Uleåborgs län.

Men ett Finskt blad behöfves, som hos styrelsen har någon respekt med sig och likväl, eller just derföre, äfven iakttager den sans och måtta, att det icke sätter det Finska partiet i misskredit. Ett blad behöfves, som har någon förmåga att inverka upplysande på den Finska allmogen.

Nu äro hufvudredaktörerne för det nya bladet: Meurman och Georg Forsman (Yrjö Koskinen) män med insigt och talang; och jag känner äfven deras afsigt, att hålla bladet i en allvarlig och värdig anda.

Mig intresserar företaget mest för Finskhetens skuld, hvars sak jag vet hafva mycket lidit just genom de Finska tidningarne.

Men det är svårt att få en ny tidning så spridd, att den kan bära sig. Företaget understödes derföre genom en aktieteckning. 40 aktier utgifves à 25 rubel *Silfve*r aktie. Teckningen förbinder icke till någon ytterligare utbetalning. Ungefär 20 aktier äro här tecknade, mest inom *Finska* Litteratursällskapet. Af ett så ofinskt och *babylon*nskt borgerskap som hufvudstadens kan man ingenting vänta och begära.

Skulle nu Du, *käre* *B*ror *ku*nna i Uleåborg placera *fyra* à *fem* Aktier? Det är icke stor affär, isynnerhet om två tecknare förena sig om en aktie. Ur politisk synpunkt behöfver saken icke betraktas,

50

ehuruväl jag hoppas bladet skall tillfredsställa alla dem, som hålla på en själfständig öfvertygelses uttalande. Men hufvudsynp<unk>ten är Finskhetsens sak; och det är den, s<om> begär att understödas.

Låt mig efter par postdagar få ett vänligt svar.

Skrif då också litet utförligare om alla i Din familj.

Låt också litet inflyta om tillståndet på orten, d. v. s. i länet. Jag hoppas i mitt sinne, att nöden icke är så ytterlig, som den afmålats. Men jag har icke vågat yttra mina tankar härom, för att icke afkyla välgörenheten här i södra landet, som dock på sina ställen varit skral nog.

Mina barn äro friska. Men mycket bekymmer har jag med dem och med mitt hem – i fremmande hand. Lef Väl!

Broderligen
Joh. Vilh. Snellman

H:fors den 5 Jan. 1863.

10

115 J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 6.II 1863

RA, A. Armfelts brevsamling

20

Högvälborne Herr Grefve!

Till svar å Högvälborne Herr Grefvens vördade skrifvelse af den 27:e Januari får jag äran meddela:

Finska statsverket har i följd af missvexten fått vidkännas en *extra* utgift af ungefär 1 200 000 rubel silfver, eller 1/3 del af dess årsinkomst. Under sådane förhållanden kan icke tänkas på att inlösa lån före förfallotiden. Lånet är dessutom upptaget för jernvägsanläggning, och jernvägen har, i år ännu icke fullt betäckt trafik kostnaden, än mindre remont och räntor.

30

Våra Ryska obligationer stå dåligt. Men felet är icke vårt; ty ränta och amortissement har erlagts punktligt. Deras discredit kommer af två orsaker: Ryska sedelmyntets osäkerhet och den höga penningröntan i Ryssland.

Ingen vill köpa obligationer, som gifva endast 4%; än mindre vill man hafva dem, då så osäkert är, hvilket värde det i Ryska sedlar betalbara kapitalet vid förfallotiden kan ega.

Likväl vill jag försöka, om det vore möjligt att här få något såldt, endast Mr. Derwicz ville uppgifva det lägsta pris, till hvilket försäljning får ske. Vi skola, om Mr. v<on> Derwicz har förtroende dertill, sälja genom F<örenings> Banken utan all provision. Blir priset lockande, så kan kanske någon allmän kassa finna uträkning vid att tillegna sig ett mindre partie,

40

Kunde ett pris noteras på börsen i S:t Petersburg, om också blott nominelt, skulle detta utan tvifvel verka för bättre förtroende. Man noterar vanligen säljarens pris, om också köpare icke finnas.

Jag beder ödmjukast Herr Grefven hafva godheten försäkra Finansministern, att den lifligaste goda vilja här icke saknas, och att särskildt jag anser mig skyldig till hvarje tjenst – men att i närvarande fall den hårda omöjligheten står i vägen. Att inlösa 300 tusen rubel i låneobligationer vore för oss detsamma, som inlösen af 30 miljoner för Ryska statsverket.

50